

BYLI JSME DVA, TEŽ JSOU ONI DVA

ĀEtrtek, 17 zĀĀTMĀ- 2009

Nevím, jestli mi budete moci poradit, tĀTMeba ano, tĀTMeba to ani nejde. Ale kdo nic nezkusí... KdyĀ¼ u nás (v manĀ¼elství i pĀnĀnĀnĀ) bylo vše v nejlepším poĀTMĀdku, provázali jsme komplet náš soukromý i pracovní Ā¼ivot. BĀjeĀnĀ to fungovalo a vypadalo to, Ā¼e to tak zaruĀenĀ vytrvá na sto pĀTMĀštĀch let. TakĀ¼ je v podstatĀ bylo vše spoleĀné... AĀ¼ pozdĀji jsem pĀTMĀšla na to, Ā¼e to, co bylo dĀTMĀive jen moje, je nyní spoleĀné...

A dost podstatné vĀci, které jsme spoleĀnĀ poĀTMĀdili, jsou "nenápadnĀ" jen jednoho. JakoĀ¼to pracovní prostĀTMĀdky k práci toho jednoho... No, a já to ale nejsem. Já jsem byla ve firmĀ ten "produkĀnĀ", prostĀ jsem všechno zaĀTMĀizovala, jednala atd. Ale to bylo. Pak se, po víc neĀ¼ 12 létech, všechno stalo. ManĀ¼el, dokonce na mĀĵ popud tenkrát pomáhal mé kamarádce, která se rozvádĀla a nevĀdĀla si rady. A nĀjak tehdy pĀTMĀšlo od zajišĀování majetku, pomoci atd., k "soukromému konejšení", o kterém jsem ovšem já uĀ¼ nevĀdĀla. Trvalo asi tĀTMĀĀtvrtĀ roku, neĀ¼ jsem zaĀala mít alespoĀ podezĀTMĀení, protoĀ¼e jsem opravdu vĀĀTMĀ a mĀĵ manĀ¼el - Ā¼e by tohle prostĀ nastat nemohlo... Jsem jednoduše hloupá. SnaĀ¼ila jsem se pak co to šlo, abych manĀ¼elství zachránila, ale nepovedlo se, takĀ¼e se rozvádíme a teĀ se "rozpoutal boj o majetek". Zjistila jsem právĀ v tĀĀchto dnech, Ā¼e si manĀ¼el pojistil i všechno, co se dá - tedy mobil, který mám, je odposloucháván, všechno, co na poĀĀtaĀi udĀlám (tedy veškerá korespondence), je pod jeho dozorem. (Ten poĀĀtaĀový program mi nyní odstranil jeden kamarád a o odposlouchávání jsem se dozvĀdĀla z faktury! na tuto záleĀĀitost.) Jo, pĀTMĀátelé, je na to dokonce firma, kde si zaplatíte, a je to. TakĀ¼e jsem zjistila, Ā¼e ví absolutnĀ o všem, co ĀTMĀeknu, udĀlám, zaĀTMĀídím. Nevím, jak bych vám to popsala, je to hrozné, tohle se dozvĀdĀt o nĀĀkom, k jste pĀTMĀedtĀm absolutnĀ vĀĀTMĀili. Mobil mám sice okamĀ¼itĀ jiný, ale... ProĀ to vlastnĀ píšu: vím, Ā¼e asi uĀ¼ nezachráním, ale majetek je jedna vĀc a moje duše, mĀĵ rozum, je vĀc druhá. Cítím se totálnĀ na dnĀ, nevím, jak bych to popsala, tak absolutnĀ zrazená. Jsem sama, nemám uĀ¼ rodiĀe, jsem jedináĀek. Najednou nemám vĀbec nikoho, s kým si popovídat, komu to ĀTMĀíct, a ono se tohle taky tĀĀ¼ko ĀTMĀíká nĀĀkomu, koho tĀTMĀebas znáte, s kým se celkem kamarádíte, ale zase ne nĀjak extra dĀvĀnĀ... A tak jsem vyuĀ¼ila vás, jsem pro vás neznámá, vy pro mĀĀ taky, ale pĀTMĀeci jen jsem se mohla nĀkde ze svého zoufalství vypovídat. (MĀ ještĀĀ snad jedno: já nemĀĀ¼u mít dĀĀti. ManĀ¼ adopci nechtĀl, byl spokojený. A najednou - s tou mou kamarádkou - Āeká dĀĀ.) Letty